

עלון המשק

גבעת חיים הקיבוץ המאוחד

ז' באדר א' תשל"ג יום ו'
9 בפברואר 1973

ד פ י ז כ ר ו ן

מוקדש לאלה שהלכו מאתנו...

בין קולות העצים ושחיקות הרגבים
מהלך הד החיים
שהיו פה וחמו
נזכור אותם לנצח.

ספר הזיכרון מוכן אתנו עתה. הוא עומד לתפוס את מקומו בחדרי המגורים של

החברים. אנסה להוסיף משפטים אחדים להסבר.

היסוד של דפי זיכרון מוצא את פתרונו בחוכנית של "יד ושם", בחנועה הקיבוצית

בדרך של דף לחבר, לילד ולהורה שנפטרו.

מוגשים בזה 97 דפים שכוללים 120 שמות של אלה שהלכו מאתנו וחלק גדול לא

זכה להנצחה עד כה.

במסגרת הדף - נחונים אישיים מיקריים, תולדות חיים תוך כדי שמירה על שוויון

חברתי שאנו לוחמים להשליט בחיינו המשותפים.

ספר הזיכרון אינו מתיימר להקיף את כל תולדות חייו של הנפטר. זה מוטל כיום

על הארכיון. תפקיד זה ימלא בעתיד "חדר הזיכרון" לכשיקום. אני מצדי מוכן ל

לתת את ידי לזה באם הקיבוץ ירצה בכך.

מועצת החברה שאפה לתת לספר הזיכרון עיצוב שיש עמו צורה נאה, גרפיקה נעימה

ואף הדפסה טובה על נייר כרום. נדרשו מאמצים מרובים וצריך היה להחגבר על

מכשולים שונים כדי להשיג רמה שזה ובמיוחד ככל הנוגע לצילומים, שרבים מהם

צולמו לפני ארבעים שנה ויותר. יתכן שחלו פה ושם אי דיוקים בכמה פרטים,

דבר שקשה למנוע.

נקוה שהספר יזכה ליחס הולם, יתפוס מקום בכוננית הספרים וישמש סמל לרצון

החיים וחיוכם.

ישעיהו ברזילי

ל ז כ ר ו ן

מהיום יימצא בכל חדר אוסף מאלף על אלה, אשר אינם יותר אתנו. שורה מפוארת

של חברות וחברים, צעירים ומבוגרים, מייסדי המשק ובוני החברה, עולים חדשים

ילדים וזקנים. כל אלה לקחו חלק ביצירת נוף זה אשר שמו גבעת-חיים.

כאשר ידפדף הדור הראשון, השני וכבר השלישי בדפים אלה, יעלו מחדש כל אהבתם הימים

והלילות, המאבקים והמעשים, אשר הביאו אותנו עד הלום. ואין להעלות על הדעת,

שבלעדיהם יכול היה לקום מפעל יפה זה. כן, היו אלה אנשים יפים במלוא מובן המלה...

כל הכבוד ליוזמחו של ישעיהו ברזילי, שנטל על עצמו משימה אחראית וכבדה,

מילא אוחה על הצד הטוב ביותר. הוא יכול על שכרו באם ישם החברים אל הדפים האלה

ישתורה אל זה שלו בעת שעסק באיסוף החומר ועריכתו.

חנן כהן

בתוכניות

בעבודה

בישיבה - נמסרה התוכנית לאירוח זרים בקיץ. כזכור, הוחלט לפני חצי שנה באסיפה על 100 זרים בקיץ. ראובן אחר הביא תוכנית לפיה יהיו במשק 50 בן-דדים ועוד 50 בקבוצות וביחד כ-100 איש. אולם ידוע במזכירות, שבקיץ הבא יהיה אצלנו גם אולפן קצר (כ-40 נערים) ועל כן סוכם שיהיו אצלנו רק 80 מתנדברים זרים מחוץ לאולפן. אין אנו רוצים שמספר המטבד-בים הזרים יעבור את גבול הרצוי.

*

בעקבות העליה הגדולה ארצה עלו גם רבים שהם חייבי גיוס לצה"ל. לחלק מהם אין משפחות והם בחופשות של יום שישי ושבת נמצאים בבתי-מלון או אצל קרובים. אין להם בית. התנועה הקיבוצית החגיגה לאימוץ חיילים בודדים. כאשר פנו אלינו נחנו גם כן חשבה חיובית ובקרום נקבל חייל לאימוץ. החייל כבר היה פה לשיחת היכרות, הוא עלה מדרום אמריקה. משפחה וסרמן הסכימה לקבלו לאימוץ. הוא יהיה אצלנו כמו כל בן ולכן ועדת הקשר חדאג לו בכל הקשור לדאגות לחייל.

*

לפני כשלוש רבעי שנה סוכם באסיפה שיש לדון בהקמת מועצה המשק. צבי הביא למז-כירות הצעה לקראת האסיפה. בהצעה זו ישנם מחשבות ונושאים שמועצת המשק חייבת לדון בהן. הצעה זו מספלת גם בהרכב המועצה וב-יועדי כינוסה. לאחר דיון בשאלה זו סוכם שלפני הדיון באסיפה רצוי שגם מועצת החברה תדון בכעיה.

*

הקיבוץ המאוחד החליט שיש לאזרה את ההי-אחזות "גילגל" שבקעת הירדן בחודש מאי הקרוב. הכוונה היא ליצור מעין פלוגה מקו-בצח ממשקי הקיבוץ המאוחד למשך שנה עד שנה וחצי. פלוגה זו תקבל לחוכה בנובמבר גרעין בנים וגרעין תנועה. הקיבוץ פונה למשקים וגם אלינו ומבקש למצוא מתנדב ים (עד לגיל חמישים) למשימה החישובית זו. עלינו למצוא חבר אחד. במידה ויש חבר או חברה המעוניינים בזה יפנו למזכיר. במקרה ולא יפנו אלינו יציעו המוסדות שלנו וישפנעו חברים להתגייס.

הובלח נוסעים ברכב מסחרי (מכתב שירותי הרישוי חולון)

"הריני להודיעכם כי אדם אשר בידו רישיון נהיגה לדרגה 02, מותר לו להסיע עד 7 נוס-עים ברכב מסחרי ובתנאי שלרכב זה יש היחר מיוחד להסעה נוסעים.

אדם אשר בידו רישיון נהיגה לדרגה 03 יכול להסיע עד 12 נוסעים ובתנאי שלמשאית יש היחר להסיע נוסעים.

רישיון לדרגה 07 יינתן לאדם המחזיק ברישיון 06 אוטובוס או יעבור כל הנוהלים הדרושים להוצאת רישיון לאוטובוס פרט למבחן המעשי, אשר ייעשה על טיוליה"

סידור העבודה היה מאז ומתמיד בעיה קשה לעוסקים בה. עתה, לאחר שהגרעין עזב המצב החמיר עוד יותר ו"חורים" רבים נתהוו במ-קומות עבודה שונים: בשני גנים חסרות עוב-דוה, פעוטון אחד נשאר ללא מספלת, בורדיה חסרות כ-3 עובדות, במסכת ובחדר האוכל הקן העבודה אינו מלא. ומה שגרוע יותר לפי החח-זיות שלנו המצב יחמיר עוד יותר לקראת הקיץ. ברור שמצב כזה מביא ללחץ כבד הן על החברות והן על סידור העבודה ובלוי עזרת הציבור עלול להביא לחץ כזה גם להתפרצויות מיותרות. כדי לקדם את פני הרעה אנו מתכו-ננים להפעיל את החלטת ועדת העבודה האומרת: כל אם שאינה עובדת במערכת החינוך העמוד לרשות עבודה זו יום אחד בשבוע ואנו מבק-שים את החברות להתיחס בחיוב לכל הפנ-יות שלנו.

בעיית התורנויות, כולל השמירה, קשה גם היא וחרף כל פניותינו הנואשות חברות רבות אינן מוכנות למלא אותן, בשל סיבות שונות כמובן. וכאן המקום לפנות גם אל החברים שישתתפו בעול התורנויות הרבות ולא להשיב לנו בשלילה. תיכננן התורנויות לטווח ארוך קשה שבעתיים כאשר חברות או חברים דוחים אותה בגלל סיבות בלתי מוצדקות. זה מקדים את התורנות לחבר אחר וזה כמובן, גורם לחוככים.

בעניני בריאות ויציאה ממעגל העבודה והתורנויות אנו פונים למרפאה ומקבלים מהם את ההוראות המחיימות, את מי לשחרר ואת מי להחזיר למעגל התורנויות.

בשיטחי המשק האחרים, בענפים יצרניים - הבעיות אינן שונות. גם כאן בולט חוסר ידיים עובדות ובמיוחד - ברפת, פרדס, "גת" וכן במסגריה. פתרונות חלקיים אנו נוהנים ע"י גיוסים שונים.

הוחלט על גיוס של שלש שעות כפרדס. כל חבר צעיר יעבוד בפשור שבוע על מיחקן מיכלסון. על ידי כך יופעל וינוצל המיכל-סון.

לרפת התחלנו לסדר חברים במסגרת תקופת שירותים ארוכה (חצי שנה ויותר) וחלק מבעיות כוח האדם אנו פותרים ע"י קבוצות זרים וקבוצות ישראליות במסגרת שירות לאומי, שיבואו אלינו בתקופה הקרובה במחזורים רצופים.

ולסיום - במאמץ משותף וביחס של רצון טוב נקל על סידור העבודה לשאת בעול הכבד של פחרון בעיות רבות ושונות. וכאן נזכיר עוד פעם שאפשר לתת גם תשובות חיוביות לפניות של בעלי התפקידים.

ראובן אחר

ע ל ה פ ר ד ס

ראיון הלצות

דוד צועק "פרדס", חופס אח כד התה - והאוטו מתרוקן. לפעמים הוא מוריד בחלקה אחרת 5 עד 6 בחורים חסונים, ה"מיקיבויס", ז.א. הבחורים העובדים על המיכלסונים. דרך אגב, שםם בישראל הוא "אפרונים", וכך נקרא להם להבא (למכונות, לא לעובדים עליהן). הקטיף בבוקר הוא על סהרת המתנדבים, בניצוחם של דוד (מתנדב בדימוס) ואיתן קליש.

נפגשתי עם ראובן ליכטנר בגמר הפסקת העשר. מחממים את התה בחדר האוכל למעלה והמשקה החם והמתוק מרווה ומרענן, ובימי הקרה גם מחמם. אנחנו יושבים בחלקת הלימונים הצעירה, במקום הנמוך ביותר של הפרדס. החלקה היא בת 10, העצים מפותחים יפה, מלאי פרי, סוגרים את השורות עד כדי כך שבקושי מוצאים מקום מעבר. ואמנם כל 8 עצים גזמו בשביל מעבר. גם בחור השורה עושים כל שנה מעין גיזום שדרה על מנת לאפשר עיבודים והוצאת פרי.

כמובן ששאלתי הראשונה הייתה על ניזקי קרה - עברתי חלק הגזן מהפרדס בדרכי הנה והוא נראה יפה ורענן, עמוס פרי בצבע כחום לוהט. פה ושם רואים אפר, כאילו מקום של מדורה - שם הבעיר ציגים להימוס האויר. בחלקת הקלמנטינות יש הרבה פרי על האדמה, אך גם הרבה פרי על העצים. ניגשתי לקטוף - הפרי הוא רך ומקולקל. בקושי מצאתי פרי ראוי לאכילה.

ראובן: יחסית הנזק אצלנו הוא מועט, אם כי גם הוא מגיע לאלפי לירות. הפסדנו את הקטי- פים האחרונים של הקלמנטינות - לא חזרנו אליהם אחרי הקרה, 12 עד 15 טון נשארו על העצים ולאט לאט הם נושרים. פרי בשל טובל יותר מאשר פרי לא בשל, לכן יכולנו לקטוף את המנדרי- נות המפוזרות בחלקת הקלמנטינות, אם כי גם שם היה פחת. בחלקת השמוטי הנמוכה יש כבר המטרה קבועה ולכן יכולנו להשקות בלילות הקרה. את הפרי שם קטפנו מיד אחרי הקרה והוא נארז. כעת אנו קוטפים לימון בחלקה הנמוכה, פה סבל הפרי דווקא בצמרות, העצים סביב קרחות גם הם חלשים מפני שהם סבלו מקרינה חזקה וממעבר פחאומי מקור לחום. לכן אנחנו קוטפים למטה ובפנים העץ ובדקים היטב את הצמרות. הקטיף חייב להיות סלקטיבי ויש הוראה לזרוק פרי רך או עם כחמים. הפרי מפריחה מאוחרת, שהיה מיועד לקטיף במאי גם הוא סבל וחלק ממנו נשר. כמו כן נשרו עלים וסבלו ענפים - אחרי הליבלוב יהיה צורך בגיזום זהיר ומדויק. החלקה הזאת היא בת עשר ומויבה בשנה רגילה למעלה מ-5 טון לדונם.

חלקת הלימונים השניה נפגעה על ידי הקרה. עדיין לא ברור אם ואיך הקרה חשפיע על הפריחה של לימון הקיץ ושל הפרי בכלל. בשמוטי נשרף רק הגידול הצעיר. גם על הגידול הזה ישנה הוראה לזרוק כל פרי חשוד, למזלנו אין הרבה כזה. בבית האריזה לוקחים דגמים מכל מיכל ואם מוצאים פרי קפוא, פוסלים את כל המשלוח.

שאלה: מה מצב הקטיף?

ראובן: יש פיגור, בגלל ימי הגשם, שביחה כנמל ו-חוסר קוטפים. היינו צריכים להיות כעת כבר מעבר לקטיף השליש בשמוטי, ולמעשה קטפנו רק 250 טון ויש עוד 800 טון. יש מעט מתנדבים קבועים שאפשר לעבוד אהם לפי נורמה - שניים וחצי מיכלים למטה או שלושה על האפרונים ליום עבודה של 8 שעות. עם קבוצה הבאות ל-10 ימים, כפי שזה היה עם האוסטרלים והדרום-אפריקאים השנה, אי אפשר לעבוד לפי נורמות. המיכסה מטעם בית האריזה היא 250 מיכלים לשבוע, 220 שמוטי ו-30 אשכוליות. ונוסף לזה אוטו לימון. קטיף האשכוליות מהיר, ללא מקוּפה ואיננו דוחק, כי יש אפילו פרמיה בעד אשכוליות מאוחרות. אין עודפי תפוזים בשוק האירופי והשיווק מתנהל במלוא הקצב. הכנסנו את הבנים מכיחות ה' ו-ט' לעבודה על האפרונים והם עושים אותה ברצון. מהשבוע באים גם חברים לשלוש שעות אחרי הצהריים, כל אחד לשבוע ימים כדי לנצל את המכונות. המתנדבים עובדים לרוב רק עד שעה 1.00. פרי בשל הנמצא על העץ צפוי לפגוע טבע - הבוד שירד לפני שבועיים גרם לפגיעות רבות ופרי כזה, כמובן, נפסל לייצוא. איש אינו מבטיח שלא יבוא עוד גל של קרה - יש לזרז את הקטיף ככל האפשר.

שאלה: מה מצב הגיזום והטיפול?

ראובן: הקיץ הספקנו לגזום רק 40 דונם וזה איננו עומד בשום יחס למה שנחוצ. לפי תקנים מקצועיים יש לגזום כל שנתיים ולפחות כל שלש שנים, ואם יש לנו 500 ד' פרדס הרי עשי חשבון. שני החברים העובדים בקביעות בטיפול מספיקים בקושי לטפל במלסקו ובשברים אחרי הקטיף - יש לבדוק עץ לימון כל שבועיים ולהסיר כל ענף המראה סימני מחלה. אי גיזום מקשה על הקטיף - כשהעץ מבפנים מלא ענפים יבשים ושרטים, פשוט לא קוטפים את הפרי מבפנים. ב"דושינגטון" עשינו גיזום שדרה אם מתוך האפרונים ואם במזמרה ההידראולית.

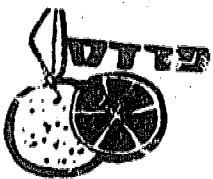
שאלה: איך הסיכום של הזנים המוקדמים, ורשינגטון וקלמנטינות?

ראובן: בקלמנטינות קטפנו 45 טון ועוד 3 טון דנסי, ובחלקה של 20 ד' וכאמור 15 טון נפסלו. הושינגטון צקטף כולו לפני הקרה הניב יבול מבורר, 260 טון. גמרנו רק באמצע דצמבר ולשמוטי נכנסנו בפיגור. אין עוד בעיות בשיווק הושינגטון, הוא מתקבל יפה במזרח אירופה וגם באנגליה. יש אפילו מחשבה להגדיל את שטח הושינגטון בארץ בגלל הבשלת המוקדמת - הוא נפגש עם אחרוני המשלוחים מהחצי הדרומי של כדור הארץ ומגיע למעשה לשוק ריק, ללא חחרות של הפרי מספרד ומצפון אפריקה.

שאלה: מה בנוגע לנטיעה?

לנטוע

ראובן: כידוע, אנו מתכוונים 100 ד', מזה 80 ד' אשכוליות ו-20 ד' לימון על השטח של הכרם לשעבר - פרט למה שאח מסרכת עדיין לפנות. זאת אדמה כבדה מאד עם בעיות ניקוז - עוד ביוני הייתה שם רטיבות בעומק של 20 ס"מ. לכן סוכם לנטוע על הגודיות והשורה דווקא

בכיוון המדרון ולא ניצב אליו כמו בכרם, על מנח לאפשר זרימה עודפי מים. נטיעה מעין זו דורשת הכנה מדוקדקת של השטח במוטובגרייזר כאשר האדמה יבשה. לכן איחדנו בסחיר בהכנת השטח, הגשם חפס אותנו באמצע ונאלצנו לדחות את הנטיעה מן האביב לסוף הקיץ. השטח נזרע בינתיים בחציר-בקיה ואנו נבקש לקצרו מאוחר כדי לייבש את הקרקע ולא להדק אותה. בתוכנית לנטוע 13 ד' אשכוליות על קנה חדשה הנושאת בתוכה וירוס של נירון המגמדת את העץ עד ל-3 מטר גובה בנטיעה צפופה כדי להקל על הטיפול ועל הקטיף. ביפן ראו עצי הדר בגובה של מטר וחצי - שם צריך להחכופף לקטיף בצמרת!

באוגוסט נטענו שטח קטן של אשכוליות בשתי חלקות - אחת במהדרין והשניה ליד הבית, על גבי לימונים שנעקרו מפאת מלסקו. לפני כן נעשה חיטוי הקרקע. השתילים היו יפים אם כי צעירים מאד. מסיבה זו או אחרת הנטיעה נכשלה ויהיה צורך בהרבה מילואים.

יש לנו הרכבות של זן חדש בקלמנטינות מיכל לייצוא, על גבי עצי לימון שכרתנו לאור דווקא בשל מלסקו אלא בשל היותם עץ ענק וסבוך עם מעט פרי. השנה ניטע שם שורות ביניים של מיכל. מחפשים בארץ זנים חדשים עם עיתויי הבשלה מיוחדים. ספרד מציפה את השוק עד חג המולד ולכן מחפשים זנים קליפים מאוחרים.

שאלה: איך הצוות?

ראובן: כרגע מסתדרים, אבל כשנכנס לעונת העיבודים והריסוסים יחסרו עובדים והתחזית לעתיד אינה ורודה. על מנת להחזיק פרנס במצב שפיר, יש צורך בטיפול יותר מדוייק.

שאלה: מה מצב המזיקים?

ראובן: בדרך כלל נמצאים בציבאון מתמיד. נכשלנו בחלקות השמוסי הוותיק, שם הפרי נגוע מאד השנה. יתר החלקות נקיות.

ל ס י כ ו ס: היבול הצפוי הוא כ-2200 טון - 260 וושינגטון, 50 קלמנטינות ומנדרינות, 1050 שמוסי, 250 אשכוליות, 200 לימון ו-400 ולנסיה. בכל הזנים יש השנה יבול מבורך ועונת הקטיף משתרעת על קרוב ל-8 חודשים, מראשית המנדרינות בסביבת אוקטובר ועד אחרוני הוולנסיה באמצע על הפרנס הזקן ובעיותיו תבוא רשימה נפרדת.

* מלשון צבא.

רשמה לצלי

גזברות וריכוז קניות
(לסיכום שנת עבודה)

פעילים
מספרים

לאחר סיום שנת עבודה בחפקידי בגזבר ומרכז קניות ברצוני להעלות כמה מספרים ואינפורמציה על עבודתי. כיוון שנבחרתי ע"י הציבור אני מוצא לנכון למסור אינפורמציה על שטח, שאולי לא מסר עליו הרבה זמן ואחכם הסליחה. זכור עוד לכולכם שהיו שני חב-רים שהיו שני חברים שמילאו את הפונקציות. אך לאחרונה, מזה כ-4 שנים, מיזגו אותן והתחיל בזה קודמי באותו שם ואני רק ממשיך בדרכו. נוצרו דפוסים קבועים, פחות או יותר, לעבודת הגזבר במשק, העול הכספי הוקל במקצה עקב הצמיחה המהירה של המשק החקלאי ושל ענפי התעשייה השונים, כמו כן עקב התארגנות איזורית וארצית של אירגוני קניות וכל זה ביחד תורם להקלת עבודתו של הגזבר. ומכאן כשהתפקידים הם דומים באופיים, החלט להטילם על איש אחד. יש קצת אי שביעות רצון על ידי ביצוע לא מספיק מהיר בנושאים מסויימים ויש עוד מה לשפר בהם, אך בסיכום חושב אני שזה היה צעד נכון.

בחפקידי בגזבר שומה עלי לאזן את המספרים המהירים את התקבולים והתשלומים של המשק מדי יום, חודש ולאורך כל השנה. בניגוד לאנשי המשק ובניגוד לחוכניה המשק, החוכנית הכספית, שלפיה אני עובד, בנויה מחקבולים שהם פונקציה ישירה אך לא חופפת של ההכנסות באותם הזמנים ולעומתם התשלומים הנכנסים עקב הרצאות משקיות. למשל: ענף הכותנה שהכנסותיו הן בחודשי הקיץ התקבולים עבורו מתקבלים לאורך כל השנה, חלק כמפורט בזמן עיבוד השטח וחלק כחצי שנה לאחר גמר האסיף. תפקיד הגזבר הוא, כפי שאמרתי, לדאוג שסך הכל התקבולים יכסו את סך הכל התשלומים. בדרך שלל אני מצליח לעשות את זה, אך אודה ואחודדה שלא בי "האשם", אלא במשק בכללו ובכל חבר וחברה התורמים להצלחת הענף בו הם עובדים. כעזר רב משמשים לי חברי במזכירות, רכז המשק והתמחירן שיחדיו הכינו את החוכנית ויחדיו דואגים לביצועה.

תפקיד רכז הקניות הוא הרבה יותר פשוט, אך תחפלאו, גורם להרבה יותר טירדה וגרול הרבה יותר זמן. פה מתנקזות לתוך פנקס אחד קטן אלפי בקשות ומשאלות וכל אחת דחופה יותר מחברתה.

אנסה למסור כמה מספרים שיכניסו אתכם לחמונה. המספרים הם באלפי לירות ומתייחסים לחודשים אוקטובר עד דצמבר 1972.

<

ה מ ו ע ד ו ן ל ח ב ר

(נכתב לפני הדיון במועצת החברה)

למשק שלנו יש כמה זכויות היסטוריות בתנועה הקיבוצית, הוא לא סתם אחד מתוך 250 הישובים הקיבוציים. במישור של בטחון והגנה תולדותינו ידועים. אבל גם בשטח תרבות חברה וספורט נתנו את חלקנו. ראשונים חפרנו את בריכת השחיה, ראשונים בנינו אולם ספורט וראשונים הקמנו "בית-תרבות", אותו הפכנו במרוצת הימים למועדון לחבר. בענין האחרון קדם לנו קצת קיבוץ נאות-מרדכי, ממנו למדנו להפעיל מטבחון להכנת הכיבוד, להכניס שפע של עתונות מגוונת ולמסור את השלטון ל"מועדונה" מבין החברות המסורות והמוכשרות שבחברה.

זכותנו ההיסטורית הזאת לא עומדת לנו היום ולדור הצעיר לא הורשנו את התודעה לצורך חברתי זה "מה שירשת מאבותיך תרכשו כדי להחזיק בו" (גיטה). אימרה קלסית אשר לרבים אינה מובנת כיום. אותו המקום היפה, המטופח והנקי במרכז הישוב, באותו המיקום החדרדר מאד והפך לאחרונה למועדון של טלויזיה - ומועדון לחבר אין. ואין אנו חולקים על הצורך במקום לטלויזיה ציבורית, אבל זה אינו יכול לבוא בשום פנים, על חשבון המועדון לחבר.

ובאותה החקופה האחרונה, שאנו הולכים מדחי אל דחי, ובסוף נשארו בכלל בלי מועדון לחבר עושים הקיבוצים השכנים חיל ונהנים ממועדונים מפוארים ומלאי חברים. הקנאה אוכלת אותנו כאשר אנו מבקרים בקיבוץ המעפיל, בעין-החורש או בהעוגן - שם עובדות חברות וותיקות כמועדון שהתנדבו לכך ולידן צעירות, שם אפשר לקרוא כל עתון ושבעות שמופיע במוינה, שם הכיבוד הוא מגוון ועשיר ושם שוררת אוריה שקטה ותרבותית והמוני חברים נפגשים במועדון לחבר.

מה קרה כאן? אנו כבר לא רוצים להפגש? לנו אין צורך לקרוא עתונים? אין אצלנו חברות וותיקות או צעירות שמוכנות לעבוד במועדון? לנו יש פחות יכולת כלכלית לרהט מחדש מועדון לחבר, ולקיימו ברמה מקובלת כיום בקיבוצים?

יש סולם עדיפויות. אין כל ספק שמועדון לחבר על רמה נאותה קודם בהרבה לחלוקת מכשירי טלויזיה לחדרי החברים, אותה החללנו לבצע לאחרונה. זהו מבצע מנוגד תכלית הניגוד-למועדון-לחבר-ולכל-פעילות-חברתית-בקיבוץ.

אין להחזיר את הגלגל. אותו בית-התרבות עתיק הימים במרכז "המחנה" שהפך למועדון לטלויזיה ובנוסף לכך משמש למשחקים חברתיים ולמפגש עם מחדשים ישאר כבר כזה ומתחד-בות נחמדו ומסורו ימשיכו שם לרחוץ כלים ולהגיש כיבוד לחברינו הצעירים והפחות צעירים.

יש לחפש מקום אחר, חדש, ולהפכו למועדון לחבר. הצעתי היא שמקום זה יהיה בתוך חדרי התרבות של בית-שרת. צריך לבחון את התאמתו של ה"הול" שלפני הספריה ולפני חדר העיון למטרה זו. הוא עדיין ריק ובלתי מנוצל. זהו מקום קטן יותר מאשר בית התרבות, אבל אל נשכח שעלינו להקים מועדון נוסף ובקיץ נוכל לשבת בחצר היפה בחוץ, שטח שכמעט בלתי מוגבל. צריך להחליט על הקמת מועדון לחבר בתוך חדרי התרבות של בית-שרת עקרונית באסיפה ואחרי זה למסור את התכנון לאדריכל. מדובר כאן על השקעה של רבבות לירות ברהיטים נאים, תאורה מתאימה, מזנון משוכלל והרבה דברים אחרים וכן צריך לבקש את האמנים שלנו להכין תוכניות לקישוט ועיצוב המקום. אם תהיה הכרה בין החברים שזהו צורך תרבותי-חברתי ממדרגה ראשונה, אין לי ספק שנוכל להחגבר על כל הקשיים ולהקים כאן מחדש את המועדון לחבר.

אוריאל נהרי

הרצאה מעניינת ומבריקה

קצנה התרבות

צביה גינור היא אשה נמרצת בעלת חוקף זין בדיבור, אשר עשתה שמונה שנים בארה"ב כדי ללמוד "תקשורת המונים" באוניברסיטאות ואף השיגה תוארים במקצועה. בעיקר היא הת-מסרה לחקר השפעת הטלויזיה על האדם והחברה

וזה היה נושא הרצאתה אצלנו. אם מישהו חשב שבחום ההרצאה נדע אם להמשיך בשנה הבאה בחלוקת מכשירי הטלויזיה או שמא נחליט להחזיר אפילו את אלה שכבר רכשנו וחילקנו הרי התאכזב כבר מתחילת הערב. כי המרצה הצהירה: "אני לא בעד ולא נגד" יש לקבל את הטלויזיה, אין להחזיר את הגלגל, אך צריך לתת לה את המקום הראוי לה בחברה ובמשפחה. צריך לנצל את היחידות הגדולים והרבים בשטח התרבות, האפשרויות ברכישת אינפורמציה שמכשיר זה מעניק - מבלי להשתעבד לו.

זה בקיצור נמרץ חוכן דבריה של המרצה. לא שאלנו אותה אם לדעתה קודמת רכישת הטלויזיה לסידור חדר אכילה נאה או מכבסה מסודרת או הקלות טכניות אחרות שכבר הומצאו מזמן. גם לא ידוע לנו איך היא נוהגת בדירתה היא. אלה הן שאלות אישיות בהחלט והן לא מעלות ו ולא מורידות בהערכת המוצאה המופלאה ששמה טלויזיה.

חברה

ל נ ע מ י א ב י ל נ ש ר א י ה מ ל מ ר י ד ל ו ל ג י ד י ו ל מ ש פ ח ת מ ל ה ו ר י ו ט ל א ב י ו מ ש פ ח ת מ

מוסיקה יפנית

3888

הקהל היה "מכובד" ביותר. אל האיש הקרה פנו ב"אקסלנץ" זאנן זוכרים אותו אחרי אסון לוד על מסך הטלוויזיה כשהוא בכה מר. בשורות הראשונות ישבו פרופיסורים, מהאוניברסיטה, מרצים במוסיקה, מפקחים על החינוך המוסיקלי ומבקרים בעחונות היומית. ובשורות אחריהם דיפלומטים ממדינות רחוקות (ממדינות קרובות מיפן, חברי קיבוצים - "ושאר הירקוח").

המסך נפתח והגברת טאקא הידאטה פורטת סולו על "קוטו" - כך מודפס בחוכניה. נכון, כבר ניחשטם, היתה זאת טאקא שלנו, בלבוש מסורתי, שישבה ישיבה מסורחית אחרי כלי הנגינה המסורתי וניגנה מנגינות מסורחיות ופחות מסורחיות. האיש שהנחה את הערב אמר שטאקא היא נגינת מצויינת וקשה להאמין איזה כוחות מוסיקליים יפניים קיימים בחורף מדינת ישראל. כך הוא אמר ואין לי כל סיבה לא להאמין לו. וכלם מחאו כפים לטאקא שלנו וכולנו התפארנו בה והתגאיינו בה ואהבנו אותה - אבל אח זה עשינו בעצם עוד לפני ששמענו אותה לנגן על הקוטו.

אחר כך שרה המקהלה של מל קלר. היתה זאת מקהלה "דיפלומטית" ובה נשותיהם של הדיפ-לומטים הזרים שהשתכנו בחוף הים של הרצליה וביניהם גם כושיה אחת רחבת מידות (האם יש מדינה באפריקה שטרם ניתקה את יחסיה אתנו?) ונוסף על זה גם זמרת יפנית ממש, אחת ויחידה, אלא שקולה ריחף מעל כולם וחדר לנו עמוק ללבנו וכל זה למרות שאיננו מבינים יפנית (ולפחות את זה חאמינו לנו). גם אלה היו ברובם שירים עתיקים ומסורתיים. אחר כך הופיעו גם חלילן-סולן, דביעה מיתרים מודרנית וכן הוקרן סרט עם הדגמות של כלי נגינה יפניים.

ואשר למלחינים המודרניים מיפן ולמוסיקה היפנית "בת זמננו" - היא נשמעת דיסהרמונית כמו האמריקאית והאירופאית והישראלית והיא מסובכת ולא מובנת כמו אלה - אבל עזובה מאד. ומכל המוסיקה היפנית החרשמנו אנו בעיקר מטאקא הפורטת על הקוטו.

אחד מחסידיה

פסח-זמן-חירותנו

ועדת התרבות בשיחוף-עם צוות פסח ביררו את הלקחים מעשיית הסדר של אשחקד ויש רצון עז לא להושיב השנה מסובים על הבמה. אם נרצה לל ווח את פרקי הקריאה בקטעי ריקוד, ולשפר את תנאי המקהלה צריך לשחרר את הבמה למטרות אלה בלבד, מה עוד שהישיבה על הבמה לא נעמה לחברים. אי לכך יש לצמצם את מספר המסובין והועדה תזרת ומציה דרכים לצמצום. א. המזכירות תגביל את מספר אורחיה ל-10 (עולים מברה"מ או אחרים). ב. החברים אשר הזמינו אשחקד אורחים מתבקשים להמנע מזאת השנה. הזמנת קרובים כגון בנים או הורים לא נגביל. ג. מציעים לחזור לסדר נפרד לילדי הגן ולא לשחף אותם בסדר הכללי (זה חוסך כ-80 מקומות). הצעות אלו יובאו לדיון ולהחלטה באסיפה.

ועדת תרבות - צוות פסח

חלוקת הארגון

הארגון חולק לתאי החברים במחסן-הנגדים. הוא מיועד אך ורק לחברי המשק. חברים שדרוש להם דף זכרון אישי נוסף יכולים להזמין ע"י פתק לתא הדואר של ישעיהו ברזילי.

תכנית השבוע

מן ה-11 ועד ל-17 בפברואר

מועדון	יום א' 11 בפברואר
מועדון	יום ב' 12 "
סרט "טרמפיסטיה"	יום ג' 13 "
מועדון	יום ד' 14 "
מועדון	יום ה' 15 "
סרט "נוסע עובר בגשם"	יום ו' 16 "
"חפץ" תיאטרון חיפה	במוצאי שבת

שובית פיס